

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 24. Peccatoris mala securitas. Symbola, & similitudines. Comparatur somno, & lecto. Alia symbola. Exempla ex Veteri. Ex Novo. Ex Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

cum convitium jaciebatur; aut parabatur poena: sola illi fraudata pecuniæ obiciebatur turpitudine. Et tamen foeditas ipsa peccati inermitis, & nuda, virum primum inter hostias, & thura, ita consternavit; ut mox corruerit victima pudoris, & poenitentia. *Oliva fer. 2. D. 1. Quadr.*

Quæ nullus unquam hostis in eos perpetravit; ea libentissime, & promptissime, amplectuntur: & quod nullus unquam Judex supplicium in eos statuerit, ij illud in se ipsos attrahunt. *Theodoretus ad 1. Rom.*

Mens odiosa, cupida, curis tantummodo secularibus dedita, libidinis igne succensa; nonne tibi videtur Infernus? in quo videlicet & diabolus habitat, & concupiscentiarum ignes æstulare non cessant. Inde enim de luxuria sulphureus foetor oboritur; & de cogitationum crebrescentium tenebrosa caligine, tanquam terribi fumi volumina generantur. Nam, dum hoc amat, illud timet: in alijs gaudet, hoc odit: illud avidè concupiscit, sit infelix mens, suspecta semper, & vaga, curiosa, anxiosa simul, atque sollicita; quæ curis impellentibus in multa dividitur, diversarumque passionum moribus laceratur. Hæc igitur febilis anima, gehenna facta est, tartarus, & Infernus: quam & cruciant tormenta curarum, viciorum vastat incendium. *B. Petrus Dam. l. 2. ep. 5.*

Intrinsicam poenam malefactor pertulit, dum deliquit: cum eò ipsò quisque puniatur interioris, quò consentit facere, aut perficit facinus. *Sim. Cas. l. 15. de just. Christ.*

§. XXIV.

Peccatoris mala securitas.

Symbola, & Similitudines.

Comparatur somno, & lecto.

Heli jacebat in loco suo. 1. Reg. 3. 2. Sept. dormiebat. Ostenditur ejus negligentia, & remissio animi; qui tam gravibus minis, velut tonitruis, de cælo terribus non vigilavit. *Mendoza hic.*

Projecit se, & obdormivit. 3. Reg. 19. 5. Miraris, quòd Elias reginæ persecutione jactatus, in aperto campo dormire potuerit; aut Petrus in carcere. *Act. 12. 6.* Sancti erant. Mirare potius, dormire potuisse Saulum, Holofernem, Sisaram: & tamen hodie dum innumeris lethali noxâ polluti somno se credunt, quasi securi de vita. De quibus *Il. 51. 20. dormierunt in capite omnium viarum, sicut oryx illaqueatus, pleni indignatione Domini.* Scribitur: in Africa dari belluas, Oryges dictas, quasi tauros sylvestres, tam stolidæ suarum virium fiducia; ut, cum in retia venatorum inciderunt, dormire præsumant, nec equorum hinnitu, vel canum latratu, excitari se sinant; ut expediti laqueis fugiant. Dormit Samsonis instar. *Judic. 16. 19.* in sinu scortorum; dormitis in lectis eburteis pleni indignatione Domini, & periculum non timetis. *Segneri l. 1. die Cin.*

Verbum iniquum - nunquid, qui dormit, non adjicet, ut resurgat? Pl. 40. 9. q. d.

qui in somnum lethalem per peccatum mortale incidit, nonne ille evigilare ab illo somno ad vitam gratiæ potest? nonne peccator converti? apud Hug. Card. alia versio habet: *verbum diaboli constituerunt adversum me.* Cur id vocatur verbum diaboli? Hugo: verbum diaboli fuit: *nequaquam morte moriemini Gen. 3. 4.* & modo per adulatores, qui sunt organa ejus, dicit, nequaquam adhuc moriemini: potestis modò bibere, & comedere: vos estis adhuc juvenes; quando senueritis, tunc facietis poenitentiam. Dominus verò in clamat: *hodie invocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Pl. 94. 8. Did. Nis. Pol. eel. p. 2. l. 4. c. 5.*

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris. Pl. 87. 6. Non dicit, eos dormire in lectis, in quibus dormiunt vivi; sed *in sepulchris*, ubi dormiunt mortui. Jonas in tempestate dormitat. Tot in periculo, hora mortis incertus, securus dormis? somnians non formidat; quæ formidare debet; sed vana. Si astat et quis gladiò evaginato, quò illum perimat, non metuit. Somnians autem, se esse in periculo, timet; licet securissimus in lecto jaceat. Multi timent ærumnas hujus vitæ, tanquam verà mala: quæ nihil sunt, nisi phantasma; & non perhorrescunt tormenta Inferni, in quem in perpetuum præcipitabuntur. *Stella de cont. &c. p. 2. c. 43.*

Cum dormiente loquitur, qui enatrat stulto sapientiam; & in fine narrationis dicit: quis est hic? *Ecl. 22. 9. q. d.* sicut dormiens audiens se excitantem, dicit, quis est, qui me excitat? quid loquitur? quid vult? ac mox rursus somnolentus indormit: ita & fatuus, audiens sapientiam à sapiente, quasi cupidinibus suis indormiens, dicit: quis est hic, qui mihi molestus est? quia dicit: cur me à somno delictorum meorum avocat? non audio, non attendo, non capio: quia non delector sapientiâ, & virtute; sed omnis meus gustus, & delectatio, est in voluptate &c. Appositè stultus, putat peccatorem, comparat dormienti: 1. quia uti hic somno, ita ille peccato, id est, voluptati suaviter, & deliciose indormit. 2. sicut in dormiente ligatur mens, & ratio; sic in fatuo funibus concupiscentiæ ligata est ratio, & prudentia. 3. sicut dormiens vivit vitam animale, non rationalem; sic & peccator. 4. sicut dormiens varijs luditur, & illuditur, phantasmatis; sic & peccator luditur specie creaturarum, &, quod amat, umbræ, somnia, sunt; non res, non veritas. Denique sicut pueri altum dormientes flagellis, & verberibus, à somno excitandi sunt; sic & stulti, putà impij, à veterino peccatorum plagis evellendi sunt. *Cornelius hic.*

Dormiebat sopore gravi. Jon. 1. 5. Sensit Jonas remorsus conscientiæ de fuga sua, quasi Deus illum persequeretur, puniretque: unde, ut hos remorsus evaderet & sopiret; dedit se sopori. Mala enim conscientia parit mœorem, mœor somnum. *S. Hieron. tropologicè:* sopor Jonæ gravissimus hominem significat erroris sopore torpentem: cui non suffecerat fugere à facie Dei; nisi quâdam vecordiâ mens

mens illius obruta ignoraret iracundiam Dei; & quasi securus dormiret. apud Cornelium hic. Excute somnum, pellite soporem. Hæc auditis in Evangelio; & dormitis? hora est, arigendi vitam, emendandi mores, expellendi vitia; nè nos incautos inveniat tantum malum. S. Thom. Vill. conc. 1. de iudicio. Minatur Deus ignem gehennæ, spiritum procellarum; nec attendit peccator, quam propinquus sit æternæ damnationi. His iure dicas, quod nascitur Jonæ: quid tu sopore deprimeris? surge, invoca Deum tuum. Diez Jonas.

Cum dormirent homines. Matth. 13. 25. Dormire hominum, quod Salvator omisit exponere, inadvertentia est periculorum, & incautela contra insidias invisibilium hominum. Sim. Cas. l. 6. c. 3. Aristoteles l. de somno & vigilia: est ligamentum omnium sensuum exteriorum. Somnum vocat Euripides oblivionem malorum. Hæc est natura peccati frequentius admissi; quod hominem ligat, eumque in noxia quadam securitate constituit, ac oblitisci facit malorum impendentium. Est ligamentum omnium sensuum, omnium facultatum, memoria, intellectus, & voluntatis. Adverit hoc sapiens Prov. 5. 22. *iniquitates sue capiunt impium; & funibus peccatorum suorum constringitur.* Hilarius pro funibus ponit vocem fascijs: vel quia peccator est infans infantis, qui nihil de futuro cogitat; vel quia mortuorum nihil, ligari fascijs. Schönleben Disc. 2. D. 2. Adv. Spiritualis obdormitio, est obtenebratio sensuum, suffocatio intellectus, perditio memoriæ, voluntatis oppressio, orationis carentia, inconsideratio infallibilis iudicij, contra demones incautela, periculorum improvisio, insensibilitas animæ. Sim. Cas. l. 13. c. 13.

Petrus dormiens. Act. 12. 6. Significat in carcere peccati dormientem, inter duos entitates, scilicet Angelum bonum, & Angelum malum. S. Vinc. Ferr. l. de S. Petro ad vincula.

Ecce mittam eam in lectum. Apoc. 2. 22. id est, in Infernum, ait Rupertus, Beda, Rich. à S. Vict. Ansbertus & Primasius: lectus, inquit, est securitas, & impunitas peccandi; in qua peccator, quasi in molissimo lecto quiescens, ex uno scelere in aliud, & tandem in damnationem, ruit. Hæc securitas signum damnationis. Cornelius hic.

Est quidam somnus, qui est somnus culpæ; somnus malus, & ad statum pessimum inducivus. Nam in somno est quadam infrigidatio, quadam fumi elevatio, quadam animalis virtutis oppressio, & meruorum quinque viarum sensus oppilatio. Sic suo modò culpa facit in anima: nam infrigidat per avaritiam; fumum elevat, & perturbat, per superbiam; sed sensum oppilat, nè videnda videat per carnis lasciviam. S. Bonavent. l. 5. de adv.

Alia Symbola

Orate Dominum, ut auferat ranas à me. Ex. 8. 8. Fecit Moyses, quod poscebat; sed

non Pharaon, quod promiserat. *Videns autem Pharaon, quod data esset requies, ingravavit cor suum.* v. 15. Data requies oblationem nutrebat; expertum discrimen ulterioris metum non creabat. Plus audaciæ ad nova delicta sumebat Pharaon, quia ranas evasit; quam timoris caperet, quia sustinuit. Data salus stultam genuit fiduciam. Naxera in Jos. 8. §. 13.

Divisæque est aqua; & ingressi sunt filij Israel per medium siccæ maris. Ex. 14. 22. cœperuntque Ægyptij temerariò ausu subsequi; de quo Abul: magna audaciâ Ægyptiorum; imò maxima dementia; tanto de periculo exponere; ut mare intrare non formidarent, quod ad eorum interuersionem apertum fuerat; quod Hebræi, ad suam evasionem paratum, ingredi extimuerunt. Did. Nifs. Phœn. Græc. l. 8. c. 1.

Josue electa triginta millia virorum sortium misit nocte; præcepitque eis dicens: ponite insidias post civitatem. Jos. 8. 3. 4. Copiosus adeò exercitus, licet lentè incederet, iter sine ingenti strepitu peragere nequibat: verum Hajentes sic immerli jacebant somno, sic ex oculati dormiebant; ut nec strepitum audierint, nec mortem sibi imminetem conspexerint. Naxera ib. §. 10.

Cumque exierint contra nos, sicut antea fecimus; fugiemus, & terga vertemus. Putabunt enim nos fugere, sicut prius. Jos. 8. 5. Tale est peccatorum ingenium; ut, si imminetia mortis, aut calamitatis, discrimina effugerint, iniqua iterum non caveant consilia. Id. hic §. 13.

Egrediar, sicut antea feci; nesciens, quod recessisset ab eo Dominus. Judic. 16. 20. Samson, quia pericula sapius evaserat in cautus meretricis artes non timuit. Tertull. l. de pœnit. c. 6. ille præsumptor, cum sibi repromitteret, securus scilicet timere non potuit; sic nec pœnitentiam implevit: quia instrumentò pœnitentiæ, id est, metu caruit: præsumptio in verecundiâ portio. O quot meretricum domos frequentant! ò quot pericula provocare non timent! quia ægritudo semel depulsa, quia hostis superatus, quia discrimen elusum. De triumpho suo calamitatibus suffragantur, pœnitentiam non implent: quia instrumentò pœnitentiæ, id est, metu carent. Naxera in Jos. 8. §. 13.

Veneruntque in Lais ad populum quiescentem, atque securum; & percusserunt eos in ore gladij. Judic. 18. 27. Viri de tribu Dan nullo negotiò urbem Lais cœperunt; quod sine omni timore viveret. Magna securitas, est periculosissima animæ tempelles. Stella de cont. &c. p. 2. c. 43.

Tenuit manu dextera mentum Amasa, quasi osculans eum. Porro Amasa non observavit gladium &c. 2. Reg. 20. 9. 10. Diabolus blanditur, ut fallat. Hoc significatur in principe Joab, qui Amasam osculando interfecit. Osculum diaboli, falsa securitas peccatoris. S. Bonaventura l. 2. D. 3. Pasch.

Bibit quasi aquam iniquitatem. Job. 15. 16. Lyran: iniquitatem, sicut aquam, bibit, qui

com-

committit peccata absque frano timoris. Ille enim, qui bibit vinum, quia timet inebriari, bibit temperatè; sed bibens aquam hoc non timet. apud Novarinum in Elect. Sacr. l. 3.

De monte abscessus est lapis sine manibus. Dan. 2. 45. *conterritus est spiritus ejus, & somnium ejus fugit ab eo.* v. 1. Excidium intuens, illius oblitus est: casus illum invasit horror; & horrorem comitata est horrois oblivio. Cyrill. Jerof. Catech. 16. Daniel illi indicavit visionem imaginis: ipse viderat eam, & nesciebat. Dic, inquit, mihi visionem, quam ego vidi; & quæ sit, nescio. Simularum in favillam levi lapidis ictu conversum, regnorum celerem finem, gloriæ, pompæque, citissimè fore portendebat excidium: ast ea Nabuchodoforis est cæcitas; ut mortem intueatur, & nesciat. Naxera in Jos. 8. §. 10.

Vae pregnantibus, & nutrientibus, in illis diebus. Matth. 24. 19. August. in Pl. 39. in Hilar. Chrysof. Hieron. putant, vae illis dici: quia illæ uteri, hæ verò lactantium, onere gravatæ, fugere non poterunt. quod confirmatur illis verbis Matth. 24. 20. *orate, ut non fiat fuga vestra in hyeme, vel Sabbatho.* Cur non potius vae claudis, cæcis, agris; cum fugere minus possint? Maldonatus: prægnantes, ac nutrientes, solent in maxima securitate nuptijs, ac liberis, operam dare. quasi dicat: vae illis, qui in delicijs, & securitate, versantur: cum enim irruerit calamitas, fugere non poterunt. Sylveira in Luc. 16. Hyemem peccata vocat, & Sabbathum securitatem. Dicit ergo, vae animæ in peccati securitate, vel socordia, constitutæ. S. Athanas. q. 83. Judæi in Sabbatho ab omni infortunio se liberos putabant. Sylveira in Matth. 24. q. 8.

Catus cum mure capto prius ludit; tum occidit, & edit. Sic ludit cum peccatore daemon; ostendens peccatum esse leve, Deum misericordem, impossibile non peccare, facilem poenitentiam &c. Et ubi sic illudit trahendo ad opus, spiritualiter occidit. Geminiani l. 5. c. 39.

Exempla ex Veteri.

Consuerunt folia ficus. Gen. 3. 7. Ab hac infelici, & maledicta ficu, folia, quibus se tegant, colligunt peccatores; cum vanas spes (folium enim spei Symbolum est) longioris vitæ animò concipiunt; ut interim sine ullò timore mortis in omni scelerum genere volutentur. Fernandus hic.

Duo, & duo, ingressa sunt ad Noe. Gen. 7. 9. Quis ad Noe adduxit animantia? forsan ex nimia felicitate, & abundantia fructuum, ad calamitatis prælagium, quasi duce naturâ, ducebantur. O quam stulta hominum in serenitate calamitas! Alcuinus l. 4. de diluvio:

Tunc jussæ accurrunt volucres, dum bestia
quæque
Deposita feritate venit, seseque tenendam
Ingerit occurrens; & libertate relicta,
Occludi gaudet. Tantum decreta futuri

Vis valet! occultus brutis in sensibus ar-

det
Terror, & expectans agitat formidine men-

tem.
Ast homines, quos fors certi discriminis urget,
Vicinâ nec morte pavent.

Rogatus Polemon, cur canis, accepto osse, properet loco mensæ? respondet: ex abundantia annona præfagit verberû irruptione. O insensibilior cane! qui ex abundantia voluptatum non præfagit verbera. I. Reg. 17. 43. *Nunquid ego canis sum?* ajebat Goliath: quasi ad canem existi cum lapidibus, & virga. S. Chrysof. hom. de David, & Goliath: si canis fuisses, nunquam dimicantem contra te Dominum provocâsses; sed ut canis interitura futurum, & dignum supplicium metuisses. Pejor es cane, qui nec virgam meuis; nec lapidem, quò moriturus es, pertimescis. Escobar tr. 5. Proph. Chr. l. 9. sect. 1. obs. 4.

Uno tantum gradu-ego, morsq, dividimur. I. Reg. 20. Peccator potest dicere, sicut David: non enim est, nisi unus gradus, scilicet mors corporis inter peccatorem, & mortem animæ. Hugo Card. in Pl. 15.

Percussimus fœdus cum morte. Il. 28. 15. q. d. sic vivitis, & sic securè futuram Dei ultionem rideris; ut ipsâ vestrâ securitate clamare videamini: *percussimus fœdus* &c. hoc est, securi sumus à morte, & inferno; acsi cum eis fœdus iniissemus. Cornelius in Hierogl. hic.

Ista est dies, quam expectabamus. Thren. 2. 16. Suam hic diem habet anima perversa, quâ & transitorijs lætatur bonis; cui ea, quæ sunt, *ad pacem* sunt. Luc. 19. 42. quia, dum ex rebus temporalibus gaudet, dum honoribus extollitur, dum in carnis voluptate resolvitur, dum nullâ venturæ iræ formidine terretur; pacem habet in die sua: quæ grave damnationis scandalum habebit in die aliena; cum pro suis iniquitatibus tradetur adversarijs, qui suis eam poenis circumdabunt, & cruciatibus. Nec jam tunc juvabit aliquid, quidquid in præteritis de terrena felicitate habuit; sed ibi affligenda, ubi iusti lætabantur. Et cuncta, quæ modo ei ad pacem sunt, tunc in amaritudinem tormentorum vertuntur: tuncque rixari secum incipiet, cum damnationem, quam patitur, non expaverit, cur à prospiciendis malis sequentibus oculos mentis clausit. Unde dicitur ei: *nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.* Luc. 19. 24. quia mens voluptatibus resoluta abscondit sibi mala sequentia; dum videre futura refugit, quæ perturbant præsentem lætitiâ. S. Paschasius hic.

Audiunt sermones tuos, & non faciunt eos: quia in canticum oris sui vertunt &c. Ezech. 33. 31. Expectate: & hora, quam non putatis, erit suprema. Quando Balthasar fatalis in pariete manû indicio mortis nuntium accepit? nonne, cum minimè putaret? Dan. 5. 5. Nabuchodonosor quando vocem cœlitus lapsum audivit, quâ ad bestias, & sylvas, damnatus est? Dan. 4. 28. nonne dum minimè timebat, & inter assentatorum turbas regni sui magnificentiam superbè jactaret? Antiochus

chus quando morbo execrabili percussus, & in desperationem actus? 2. Machab. 9. 4. 5. nonne cum sui securus, fastuque tumens, conscenso curru Jerosolymæ immineret, & excidium minaretur? Quando Sennacherib 4. Reg. 19. 37. Jezabel 4. Reg. 9. 32. 33. quando intentas sibi à Deo minas; quod à canibus devoranda esset, adimpleri experta est? nonne cum, excluso omni Dei timore, ad palatij sui fenestras compta, & superba confisteret? Segneri f. 6. f. 2. D. 1. Quadr.

Ex Novo.

Mitte te deorsum. Matth. 4. 6. Timenti homini ruinam tuta omnia tentator promittit: *in manibus portabunt te.* Misericordiam Dei ob oculos ponit, quæ in manibus è peccato illum tollat; nè forte æterno igni mancipetur. Barradius t. 2. l. 2. c. 11. D. 1. Quadr.

Anima, habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce, comede, bibe, epulare. Luc. 12. 19.

Si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, &c. Luc. 19. 42. quorum verborum hic sensus est: si prævideres jam, dum pacem habes, dum indulgenter tractaris, quæ tibi eventura sunt; etiam tu fleres, & penitentiam ageres. S. Gregor. hom. 39. in Evang. perversa anima rebus præsentibus dedita, in terrenis voluptatibus resoluta; abscondit sibi mala sequentia: quia prævidere futura refugit, quæ præsentem læticiam perturbant. Dumque in præsentis vitæ delectationibus se deserit, quid aliud, quam clausis oculis ad ignem vadit? apud Schönleben Disc. 11. D. 9. Pent.

Qui ambulat in tenebris, nescit, quod vadat. Joan. 12. 35. Ambulans in tenebris nescit Infernum, quod vadit. Si enim sciret Inferni pœnas, multo majori studio moveret, nè iret illuc; quam cavet à morte corporis, & infamia perpetua hujus Mundi. Cajetanus hic.

Cum dixerint pax, & securitas; tunc repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habenti, & non effugient. Theisal. 5. 3.

S. Paulus Hebr. 11. 7. duas præcipuè virtutes in Noe laudat, fidem, ac justitiam. Fide Noe responsò acceptò in primis Deo fidem habuit; deinde fide plenus timuit: fides enim principium timoris. Eccl. 25. 16. Fernandus in Gen. 6. 11.

Ex Patribus, & aliis.

Peccatoribus sæpe accidit; ut, si quando unum quodlibet bonum vel minimum faciant, à malis suis omnibus respectum mentis avertant, & ex eo sese jam quasi sanctos aspiciant; obliiti malorum omnium, quæ commiserunt. Sicut evenire contra electis solet: ut, cum multarum virtutum gratiâ polleant, unum eos vel tenuissimum vitium valdè defatigans pulset. S. Gregor. l. 34. mor. c. 17. apud Nissemum Phœn. Græc. l. 8. c. 1.

Polyanth. Sacra, Tom. II.

Nihil est infelicius felicitate peccantium; quæ pœnalis nutritur impunitas, & mala voluntas, velut hostis interior roboratur. S. August. lib. epist. ep. 5.

Expedite rudentes, vela suspendite: tranquillitas ista tempestas est. S. Hieron. ep. ad Heliodorum.

Luge peccatorem felicem: gladius enim justitiæ ipsi imminet. S. Nilus Abb. Cap. Paracet.

Negligentia in graviore periculo, non tam securitatis est, quam desperationis, indicium. S. Bernardus f. 10. in Ps. *qui habitat.*

Quid tam timendum, quam potestas, cui non potes resistere? quam sapientia, cui abscondi non potes? Poterat minus timeri Deus alterutro carens. Nunc autem perfecte oportet timeas illum; cui nec oculus deest, videns omnia; nec manus, potens omnia. S. Bernardus l. 5. de confid. ad Eugen.

Una securitas est, nunquam esse securum: quatenus timor se observans reddat semper paratum; donec securitas succedat timori, non timor securitati. Guaricus f. 3. de adv. Dom.

Ecce ardet Infernus sub pedibus inhians, atque ad devorandam miseram animam aperuit: & jam peccator ipse deputatus est ad illum; & solum pendet ex tenui filo vitæ præsentis, quod tam facile rumpitur. Et miser ridet, comedit securus, & gaudet; neque est sibi cura de remedio. S. Thom. Vill. f. D. 3. Quadr.

Clamat Jesus voce magnâ: *Lazare veni foras.* Joan. 11. 43. quia non nisi magnò terrore aspirantis Dei, & de futuro judicio comminantis, exterritus, malè securus peccator ad cor suum reducitur. S. Rupertus in Joan. 11.

Terreat te timor judicij terribilis, metus gehennæ, laquei mortis, dolores Inferni, ignis urens, vermis mordens, sulphur foetens, flamma tartarea, & tandem omnia mala; ut tandem clames: in æternum non peccabo. Hugo à S. Vict. l. 3. de anima.

Gravissimum peccatoris periculum, quod ante portam Inferni dormiat, comedat, ludat: quia nihil est inter animas peccatorum, & Infernum; nisi porta fragilis, scilicet corporis: quæ per mortem fractâ in puncto ad inferna descendunt. Broymard. Peccatum.

§. XXV.

Peccatorum mala lætitia. Pleraq; Symbolicè. Ex Veteri.

Cur ignorante me, fugere voluisti? Gen. 31. 27. ait Laban. Diabolus vult peccatorem securum, lætum; nè adveniat pericula sua. Stella in Luc. 6.

Tristemiq; delinquit blanditijs. Gen. 34. 3. Hoc summo perè curat diabolus; ut salubrem tristitiam amoveat ab anima peccatrice. Hugo Card. hic.

Et surrexerunt ludere. Ex. 32. 6. saltando, canendo, &c. Vide carnalium hominum cœcitatem, qui in peccatis suis securi delitiantur, ludunt.

B b b